

Жўрабек РАМАЗОНОВ

Б У Г У Н

(шеърлар)

**«Насаф» нашриёти
2008**

Иқтидорли шоир Жўрабек Рамазоновнинг ушбу тўпламини ўқир экансиз, шеърларда туйғуларнинг самимий қуйималарини кўрасиз. Улар зўрма-зўраки фикрлар йўқлиги, мисраларнинг содда ва равонлиги, дилга яқинлиги билан Сизни ўзига мафтун этади.

Ўйлаймизки, бу мўъжаз шеърий гулдаста ўз ифорлари билан чаманзорга, яъни саҳифалар ичига чорлайди!

ISBN 5-7323-0526-2

И Л Т И Ж О

Бугун дунё тор бўлди, дил дийдорга зор бўлди,
Дийдор деган хор бўлди, хорлиги ошкор бўлди,
Раббим, сендан ўзгага ялинмоқ бекор бўлди,
Дардмандлар орасида бўлди-ку ахир жойим,
Ўзинг берган бу дардни қайтариб ол, Худойим!

Мен-ку дунё тўплай деб тўрт томонга чопмадим,
Ҳамдард излаганим рост, изини ҳам топмадим,
Айтсин, қайси мард дилнинг остонасин топтадим,
Қарғадими ё биров дард тегсин деб илойим,
Ўзинг берган бу дардни қайтариб ол, Худойим!

Ким бармоғим сўраса, бор кафтимни тутгандим,
Биров оғу узатса, кўнгли учун ютгандим,
Мен фалакдан ўзгача фармонингни кутгандим,
Фармонларинг армонга айланиб кетди доим,
Ўзинг берган бу дардни қайтариб ол, Худойим!

Билмайман, бисотимни талаб кетган ким эди,
Кўзларимнинг ёғини ялаб кетган ким эди,
Мен дуч келсам ортига қараб кетган ким эди,
Айт, мен учун дард сўраб ҳузурингга борган ким?
Ўзинг берган бу дардни қайтариб ол, Худойим!

Тилимга бир наво бер, бўғзимга бир ҳаво бер,
Дийдорингни қўмсаган ғариб дилга даво бер,
Яхши бўлсам садо бер, ёмон бўлсам жазо бер,
Токи мен ҳам шай турай – яқин қиёмат қойим,
Ўзинг берган бу дардни қайтариб ол, Худойим!

26.04.200

8.

Қ А Р О Р

Мен ўз исмимдан воз кечаман бутун,
Боламга ҳам исм қўймайман сира;
Токи ғийбатчилар гапиролмасин,
Фалончининг фалон боласи, дея.

Д У Н Ё

Бу дунёнинг ранги йўқ,
Номи йўқ, сийрати йўқ.
Иккимизни бахтиёр
Қилмоққа қудрати йўқ.

Бу дунёнинг тили йўқ,
Бардоши йўқ, дили йўқ.
Бўйи билан ҳаётга
Қайтарувчи гули йўқ.

Бу дунёнинг ҳисси йўқ,
Илдизи йўқ, изи йўқ.
Кўзларида ёлғонни
Яширмаган қизи йўқ.

Бу дунёнинг сири йўқ,
Боши йўқ, охири йўқ.
Сандиқни парчалашга
Қодир бир Тоҳири йўқ.

* * *

Бугун нимагадир ноумид бўлдинг,
Дединг: севгимизни тугатиш керак.

Шусиз ҳам кўзларни босиб кетди мунг,
Наҳот сенга яна бир мишмиш керак?!

Шусиз ҳам бўғилдик ғийбатлар аро,
Ҳиссизлар тилига қулф осолмади.
Бу озод Ватанда бирон фуқаро
Озод муҳаббатга ён босолмади.

Кўксингга ботади биров таънаси,
Кўймоқчи бўлади қалбингга қадам.
Уларни қўявер, улар ҳаммаси
Ўзини севишдан ортмаган одам.

Биз эса диллардан айрича дилмиз,
Бир тилда тиллашган иккита тилмиз,
Учраштирган бўлса фоний дунёда,
Оллоҳ ҳузурида шундай қабулмиз.

13.09.2008

БИЛОЛМАДИМ МЕН

Ҳоли бечораларнинг орасига оралаб,
Бахтиёр яшамоқнинг сирин билолмадим мен.
Дардим тушунмасларнинг ҳаммасини қоралаб,
Биров билан низосиз суҳбат қилолмадим мен.

Манзилимни айтмадим мени излаб юрганга,
Чап бериб яшайвердим неча моҳир мерганга.
Битта кўзлари жаллод бағрин очиб турганда,
Кечикдимми, ким билсин, эга бўлолмадим мен.

Юравердим бетайин қисматимдан қочиб ҳам,
Юравердим гоҳ унга қучоғимни очиб ҳам.

Сирларимни тарикдай этагингга сочиб ҳам,
Кўнглимга заррагина меҳринг улолмадим мен.

Қувондим қуриганда кимнингдир кўзда ёши,
Ёки ялтираганда бирон қиз тиллақоши,
Гоҳ кўкка учгудекман мисоли ҳумо қуши,
Фақатгина сочингни тўйиб силовмадим мен.

Ўғли йўққа ўғилу қизи йўққа қиз берсин,
Дастурхони ғарибга ош-нон ила туз берсин.
Эркам, бизга бор-йўғи икки ёруғ юз берсин,
Кечир, Худодан ўзга нарса тилолмадим мен.

6.11.2007

* * *

Олти томонингда олти минг ташвиш,
Кўнгил тўладими шундай дунёда?
Сендан илгарилаб юради мишмиш,
Бахтинг куладими шундай дунёда?

Чалкашиб кетганда ҳақиқат, фараз,
Бир томон хиёнат, бир томон араз.
Ҳамманинг кўзида ўйнаса ғараз,
Яшаб бўладими шундай дунёда?

Гарчи мусибатга тўла ҳар оним,
Гарчи сенсизликка маҳқумдир ёним,
Ахир, бу дунёда сен борсан, жоним,
Одам ўладими шундай дунёда?

15.08.2008

ЯГОНА ОДАМ

Билмайман, Худодан нимани тилай,
Билмайман, қай йўлга қўяйин қадам.
Ҳар кеча тушимга кирса не қилай
Умримда топганим – ягона ОДАМ.

У на мен томонга ҳовлиқиб чопди,
На дийдор сўроқлаб кўз ёшин қуйди.
Айби шу – у мени эртароқ топди
Ва кўпроқ ачинди ҳам кўпроқ суйди.

Бошқалардек севги қилмади изҳор,
Юрмади қадамим пойлаб ҳар замон.
Билдирмади кўнгли чекса ҳам озор,
Ёмонсан десам ҳам бўлди меҳрибон.

Фалакда ёзилган билмам не амр,
Ё ўртоқ, ё сингил тутингани йўқ.
“Севасанми?” дея сўрамади бир,
Ёки “Мени сев!” деб ўтингани йўқ.

Дардимни кўтарди етгунча кучи,
Оқсоқланиб қолсам ҳасса бўлди у.
Шундай фидоийлик эвазига-чи,
Ғийбатчилар аро қисса бўлди у.

Қаршимда тўпланди ҳиссиоз оломон,
Кеч эмас, ақлингни уйғот, дедилар.
Кўзингни очгину кўзинг олдидан
Кўзи тийронингни йўқот, дедилар.

Мен бу одамлардан нолиб нетайин,
Юрагим эзилиб кетди мотамдан.

Оллоҳим, ўзинг айт, қандай кечайин
Ўзимга айланиб бўлган ОДАМдан...

13.09.2008

ЭРТАГАЧА

Бир кун бахтим бўлади ғорат,
Бир кун бўшаб қолади ёним.
Эртагача қиламан тоқат,
Эртагача ўлмайман, жоним.

Бунча олис сен кетган томон,
Мен дардимни ютаяпман жим.
Дугонангнинг сўзлари ёлғон,
Эртагача ўлмайман, жоним.

Бугун бизнинг кўчалар айри,
Тилсимини тугатди “сим-сим”.
Эртагача келмасанг майли,
Эртагача ўлмайман, жоним.

Мен шундайин бахтга эгаман:
Сенсиз ўтмас ҳатто бир оним.
Эртага ҳам сени севаман,
Эртагача ўлмайман, жоним.

* * *

Менга ҳеч нарсани қилмагин ваъда,
Аҳд билан гапирма оддий гапни ҳам;
Ахир, билмайсан-ку қайси бир жойда
Камлигин билдириб қўйишин олам.

Гарчи меникисан соч толанггача,

Гарчи меникидир хатоларинг ҳам.
Барибир қўрқаман – қай бир лаҳзада
Кўнглимга нимадир қилмаса алам.

Бахт ахир ёзилмас ҳар бир қадамда,
Ҳаммаси ўткинчи: ғам, ташвиш, ғазаб...
Барибир қўрқаман – бир оний дамда
Нотўғри йўл томон бурмаса асаб.

Гўзал изҳорларни қилмайман ҳавас,
Ҳеч нарса демасдан меники бўл, бас!

13.09.2008

КЕТИШ БОР

Дунёдан кетиш-ку ҳақиқат, аммо
Бирор бир ғалвани бошлаб кетиш бор.
Бировга қўлингни узатганча, ё
Бировнинг қўлини ушлаб кетиш бор.

Товонда боссалар гулдай дилингни,
Беркитиб қўйишса ҳамма йўлингни,
Ичкарига қараб тортган тилингни
Тишинг орасида тишлаб кетиш бор.

Эзилиб кетасан ўзингга қараб,
Ювинсанг, тўкилган сочингни санаб,
Хижолат чекмагин, излама сабаб,
Бирор баҳонани пешлаб кетиш бор.

Дунё омонатдир, тириклик сайр,
Сендан ҳам бахтсизни кўрган бу дайр.

Севганингга кулиб айтганча хайр,
Бурилиб, кўзингни ёшлаб кетиш бор.

Толмадинг йўлимга ёлғонни қалаб,
Тўймадинг илоннинг ёғини ялаб.
Севгилим, кўп нарса қилмайман талаб –
Бир қараб кўнгилни хушлаб кетиш бор.

Айрилсак, орқага қараб қўйиш йўқ,
Кўришсак кейин, ҳол сўраб қўйиш йўқ,
Умрни изига бураб қўйиш йўқ,
Бир куни барини ташлаб кетиш бор.

14.09.2008

* * *

Сен бир ғалатисан, сен бир турфасан,
Сен менга тескари яшайсан нечун:
Юр десам, ўрнингдан жилмай турасан,
Кел десам, индамай кетасан беун.

Кўксим аламлардан парчаланган кун
Мен тайёр эмасман бундай урушга.
Сен менга тескари яшайсан нечун,
Кўрқаяпман “ташлаб кетма” дейишга...

СЕНИ ЭСЛАЙМАН

Мени енголмайди ҳеч қандай ғаним,
Ўзимга энг ёвуз ғанимман ўзим.
Ўзимга дўст излаб чарчаган дамим
Мен сени эслайман, сени, ёлғизим.

Билмайман, орзуйим ўзи нимадир,
Дунё-ку Нуҳ сурган катта кемадир,

Бизнинг кемамизни уммон кўмадир,
Мен сени эслайман, сени, ёлғизим.

Кўзи хуморларга куним қолган кун,
Бори бозорларга куним қолган кун,
Турли туморларга куним қолган кун
Мен сени эслайман, сени, ёлғизим.

Ишим йўқ, одамлар нени эслайди,
Осмонга чиққани ерни эслайди,
Эҳтимол қайсидир мени эслайди,
Мен сени эслайман, сени, ёлғизим.

Тугамас эртақдан тўйдинг, биламан,
Ўзингни пичоқсиз сўйдинг, биламан,
Сен мени эсламай кўйдинг, биламан,
Мен сени эслайман, сени, ёлғизим.

15.09.2008

* * *

Муттасил қовоғин солган одамман,
Билмам, ҳеч нарсага зарра ҳавас йўқ.
Чунки мен ҳаммасиз қолган одамман,
Суянайин десам бирорта хас йўқ.

Ҳамма учун гўлман, кўрсман, ёмонман,
Чунки юрагимнинг изми томонман.
Шунча қарғишлардан сўнг ҳам омонман,
Сен ҳақсан дегувчи мардона кас йўқ.

Ерлигим юзимга солди буюклар,
Шўрлигим билдирди кўкси чириклар,
Гапини гапириб бўлди тириклар,
Фақат Худойимдан бирон бир сас йўқ.

15.08.2008

Э Р К А М

Сен куйсан – юракни йиғлатган куйсан,
Сен нурсан – манзили узундан узун.
Эркама, айт, нимага эркаланмайсан,
Эркама, эркалигинг тугади бугун.

Аслида ўртаниш энди бошланди,
Ўрташни ўрганиш энди бошланди.
Шундай кун нимага кўзинг ёшланди,
Эркама, эркалигинг тугади бугун.

Бизни ой йиғлаган кеча тушунди,
Йиғлашни истаган кўча тушунди.
Одамлардан бошқа барча тушунди,
Эркама, эркалигинг тугади бугун.

Сўз айтдик, кечикиб айтдик у сўзни,
Намланса, уялиб яширдик кўзни.
Ҳаёт эркаланиб айирди бизни,
Эркама, эркалигинг тугади бугун.

* * *

Севдим сени, орзуларим фалак бўлди,
Бошдан токи оёққача юрак бўлди.
Кимга дунё, кимга дунё моли керак,
Менга эса бир тасодиф керак бўлди.

Ой қизларга ойдан ҳам оқ бахт сўрадим,
Айрилиқдан анча йироқ бахт сўрадим.
Иккимизнинг измимиздан чиқди ҳаёт,
Иккимизга бошқачароқ бахт сўрадим.

Кўрқма ахир, юзимизга доғ тушмади,
Бошимизга ё осмон, ё тоғ тушмади.
Ҳайронамиз ҳайрати кўп дунёсида –
Шунча ғамдан сочимизга оқ тушмади.

Не наф менсиз қолмоқ бўлган одамларга,
Бўйнимга дор солмоқ бўлган одамларга,
Юракни кул, жигаримни кабоб қилиб,
Қовурғамни олмоқ бўлган одамларга.

* * *

Қайда эдинг, ақлигинам,
Менинг ақлим тугамаган пайт.
Учрашишга учрашдик беғам,
Энди қандай айриламиз, айт?

Ҳеч ким назар солмасидан уз
Сочингдаги оппоқ гулларни.
Айрилсак ҳам нима қиламиз
Ўртадаги сарсон йилларни?

Нега кеча бунчалар ширин,
Нега бугун бунчалар аччиқ?
Очмоқ учун буларнинг сирин,
Дарвозангдан бир бор кулиб чиқ!

Ҳаммасини билиб беҳуда,
Шамолларга сирим сочмадим.
Кетайлик деб ялинганингда
Нега сени олиб қочмадим...

Кечагина бола эдинг сен,
Сир йўқ эди кўзинг қирида,

Соғинишдан бўлак нарсани
Сигдирмасдинг тасаввурингга.

Нега бунча тез улғайдинг, айт,
Нима учун енгилдим осон?
Иккаламиз йиғлаётган пайт
Нимага жим турибди осмон?

Беркилдими, қайда қолди у –
Менга олиб келар йўлларинг.
Есениннинг бир шеъри бор-ку,
Бир жуфт оққуш сенинг қўлларинг.

Уч, гўзалим, самодан чақир,
Ишонай ишқ эртақларига.
Ҳаёт бизни йўллади ахир,
Энг қайғули бекатларига.

Йўлга боқиб ётаман маҳзун,
Тугаяпти бардошим танда.
Биламан, сен келасан бир кун
Оймомони қилиб шарманда...

ДАМЛАРИМИЗ КЎП

Бери кам дунёда камларимиз кўп,
Ажин туширувчи ғамларимиз кўп.
Барибир кечадан нолима, эркам,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

Ўйим-ку ўйинг банд этмоқлик эди,
Кўзингни кўксимга ютмоқлик эди.

Орзуйим қўлингдан тутмоқлик эди,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

Қўл чўздим, қўлимда титроқ туғилди,
Бахт биздан озгина йироқ туғилди.
Бугун ўртамизда фироқ туғилди,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

Бу дунё ёлғондир, билиб турибмиз,
Кўришмоқ армондир, билиб турибмиз,
Юрагимиз қондир, кулиб турибмиз,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

Фақат чўчияпмиз – бахтимиз камдай,
Бахтли бўлиш учун вақтимиз камдай,
Севги бозорида нархимиз камдай,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

Бир куни фалакда бошланади тўй,
Юлдуздан юлдуздай тўкилади куй.
Унутишга маҳкум гапларингни қўй,
Эслашга арзирли дамларимиз кўп.

13.09.2008

* * *

Шамоллар тилидан қолган кўҳна най
Чалина бошланса эрийди музлар.
Ўшанда атиргул парчаларидай
Тўкилиб кетади ҳамма ишқсизлар.

Юзимиз ҳеч қачон бўлмайди қаро
Бўхтонлар устида тура олсак тик.
Ўшанда дунёнинг шовқини аро
Кўнғироқ қилади бизга ёлғизлик...

“КЕЛ” ДЕ...

Кел дедим, бормайман дединг бемалол,
Ёлғизлик қўйнида қолдим бенажот.
Наҳот соғинишни қилмайсан хаёл,
Кўзларимни кўргинг келмайди наҳот?!

Наҳот умидларнинг гули сўлиган,
Кўз ёшимни қайси шохга иламан?
Мени азобларнинг қора қўлидан
Олиб қўйишингни орзу қиламан.

Гарчи тўрт деворнинг ичидаман жим,
Ўзимга ўзим энг сўнгги чораман.
Ишонмасанг “кел” деб кўр-чи, севгилим,
Хаёлдан ҳам олдин етиб бораман!..

* * *

Мен шам эдим, атрофимда айланишиб,
Арзларини айтишарди парвоналар.
Кўзи олов, қалби музга ишқим тушиб,
Ачинажак бўлди ҳатто бегоналар.

Меҳрим тушди меҳри йўқнинг товонига,
Хўрланди ҳис осилганча домонига,
Нигоҳларим қадалди-ю айвонига,
Ошиқ бўлиб ошолмадим остоналар.

Етолмадим сулувларнинг сарасига,
Ботолмадим кўзларининг қорасига,
Ораладим ошиқларнинг орасига,
Мастлигимни пайқамади мастоналар.

Охир у ҳам менга кўнгил кўяр бўлди,
Кўзи билан кўкрагимни ўяр бўлди,
Ўзгаларнинг эса кўзи куяр бўлди,
Ҳижронга ҳам топилди сўнг баҳоналар.

Дўстим-ку йўқ, ўртоғимдан айирдилар,
Ҳар кун уни кўрмоғимдан айирдилар,
Булбул эдим, бутоғимдан айирдилар,
Бир “оҳ” дедим, тутаб кетди майхоналар...

12.09.2008

БЕШ КУН

Бор ҳаётим кичкина бир шеър,
Маънисини илғамоқ осон:
Беш кун мени авайлайди ер,
Сўнг икки кун қулайди осмон.

Осмон унча эмасдир йироқ,
Унча узоқ эмас тўрт томон.
Беш кун мендан қўрқади фироқ,
Сўнг икки кун бўлар ҳукмрон.

Замин сатҳи гўё бир танга,
Дунё бунча тор, бунча ориқ!
Беш кун мени севади ҳамма,
Сўнг икки кун унутар борлиқ.

Дунё беш кун дедим ўхшатиб,
Бу ташбеҳда қолмаган маза.
Эркама, мени беш кун яшатиб,
Икки кундан кўп тутма аза...

22.06.2008

* * *

Аввал юрагимни суғуриб олиб,
Авайлаб ўрнига қўйганлар ҳаққи,
Совуқ қиёфамга интизор бўлиб,
Қора қилмишимдан тўйганлар ҳаққи,
Ҳеч қандай маънисиз нигоҳларимни
Соғинган юраги шоирлар ҳаққи,
Худо авф этмаган гуноҳларимни
Дарҳол кечиришга қодирлар ҳаққи,
Кўксининг тўридан менга жой бериб,
Нолойиқ ўрнимни сезганлар ҳаққи,
Кеча рўё тўла сўзимдан эриб,
Бугун ёлғонимдан безганлар ҳаққи,
Кеча товоғимнинг ошини ялаб,
Бугун мендан анча ўзганлар ҳаққи,
Мен учун бахт эмас, инсофни тилаб,
Ўзича кўкка қўл чўзганлар ҳаққи,
Манзилга анчайин олдин келардим
Агарда янглишиб қўймасам қадам,
Мен-ку барингиздан ўзиб кетардим
ИШҚ билан бахтиёр бўлолса одам...

ҚАЛДИРҒОЧИМ

Қалдирғочим, баланд-баланд
 парвозингдан айланайин,
Осмонларни оралаган
 овозингдан айланайин.
Уч, қўшилиб ҳисларимнинг
 жодуланган қанотига,
Аралашма одамларнинг

икки пуллик ҳаётига.
Мен умрни яшамадим,
бир шам каби ёнаяпман,
Ишонганим, суйганимдан
шубҳа билан тонаяпман.
Мунглигинам, бу дунёнинг
сирлари кўп, сири кўпдир,
Кўркли-кўркли кўнгилларнинг
кўз кўролмас кири кўпдир.
Баланд эди ишқимизнинг
қуш етолмас айвонлари,
Охир қўлин чўзди ўша
айролиқнинг нарвонлари.
Ҳар қадамда дуч келсам ҳам
тақдиримнинг таёғига,
Бошим эгмай кетавердим
номардларнинг оёғига.
Нима қилай, зардобларга
тўлиб бўлди менинг ичим,
Энди сен ҳам қарғамагин,
қарғамагин, қалдирғочим.
Мен дунёнинг тайини йўқ
ажримига кўнмайдирман,
Бир кун сенга қўшилганча
том бошига кўнгайдирман.
Сўйлашмаймиз у кезларда
аламлардан, армонлардан,
Райҳонларнинг бўйи келар
биз кўришган айвонлардан.
Биз шодликдан кўкка учиб,
булутларни бўйлайдирмиз,
Бу ҳаётнинг энг дилрабо
қўшиғини куйлайдирмиз.
Самоларга етаклаган

қадамларни унутмаймиз,
Бизга хайр айтолмаган
одамларни унутмаймиз.

8.11.2007

Ё М О Н Қ И З

Қорайиб йўқолар шафақнинг юзи,
Туннинг қучоғида бедор юраман.
Бир қиз бор – дунёнинг энг ёмон қизи,
Мен шу ёмон қизни яхши кўраман.

Ёнига бораман, юриб бораман,
Дунёни чеккага суриб бораман,
Ёмонлигин билиб туриб бораман,
Мен шу ёмон қизни яхши кўраман.

Ўзи ҳам қаршимда қотади ҳар кун,
Мендан кечиб, менга қайтади ҳар кун,
Ҳатто ёмонлигин айтади ҳар кун,
Мен шу ёмон қизни яхши кўраман.

Эртага биз айри кетамиз, дейди,
Сўнг эрта бўлмаса нетамиз, дейди,
Бугуннинг тугашин кутамиз, дейди,
Мен шу ёмон қизни яхши кўраман.

Овоза қилай деб бахшилар билсин,
Тиш-тирноғи билан қаршилар билсин,
Менга нима, ҳамма яхшилар билсин,
Мен шу ёмон қизни яхши кўраман.

2.05.2008

* * *

Ниманидир бошлаш-ку мушкул,
Ниманидир тугатиш керак.
Ёки мени бўғизлаб буткул,
Сўнгги йўлга кузатиш керак.
Мен ўзимдан бўляпман жудо,
Бир нима де, жим турма, Худо!

Дунёнинг-ку этаклари кир,
Кўкрагидан босган қадамлар.
Муҳаббатсиз яшаб кўрсин бир
Мендан кейин қолган одамлар.
Менсиз қолар бўлса бу дунё,
Бу туйғудан айла мосуво!

15.08.2008

С А В О Л

Хазоннинг рангида яшнади кўклам,
Билмадим бу фасл баҳорми, кузми.
Ҳеч бўлмаса олам қулаётган дам
Севгилим, биз яна учрашамизми?

Учрашмоқ? Йўқ, энди кўришмаймиз биз,
Кўришсак-да, зинҳор сўрашмаймиз биз,
Асли бу дунёга ярашмаймиз биз,
Севгилим, биз яна учрашамизми?

Қай куни айрилдик, қай кун топишдик,
Қай куни йиғладик, қай кун ўпишдик.
Ҳайронман, биз қайси осмондан тушдик...

Севгилим, биз яна учрашамизми?

Ишқ – Худо, ёди-ла кечар ҳар оним,
Ва унинг пойида менинг осмоним.
Худосиз яшашнинг завқи йўқ, жоним...
Севгилим, биз яна учрашамизми?

2002.

* * *

Тайини йўқ тақдир ҳам
Адашди ўз йўлидан.
Қандай оламан сени
Номард дунё қўлидан?

Ютилади ҳамма дард,
Ошкора бир нолиш йўқ.
Менга қараб келиш-у,
Сенга қараб бориш йўқ.

Кўз қолади сен томон,
Ғариб жусса қайрилиб.
Яшаб бўларми, сендан
Тириклайин айрилиб?

На муҳаббат қадрли,
На садоқат, на қасам.
Қани эди, бағрингда
Ухласам... Уйғонмасам...

15.09.2008.

БУГУН

Бугун бошланади борлиқда байрам,

Айланади қорнинг рангига юрак.
Юрак орзулардан орзиққани дам
Меҳрини қор қилиб тўкади фалак.

Баҳорнинг гулларин алишмайман-ку
Совуқдан қизарган мана шу юзга.
Иккимиз ёнма-ён юрган шундай кун
Ҳамманинг ҳаваси келади бизга.

Ишонмасанг қара анов йигитга –
Мени отиш учун унга ўқ керак.
Айтайми: қарамоқ бўлсанг бу қизга,
Қорни эритишга қодир чўғ керак!

Юзлари буришган қизларга қара –
Ҳасаддан ёрилиб кетгудек эти.
Айт, гулим: бундай кўз ташлашдан кўра,
Меҳрибон бўлишни ўрганинг эди!

Биласан, сен билан бахтли ҳар оним,
Бемаъни ўйларнинг кўрғонини буз.
Эртани эслатиб қийнама, жоним,
Бугун тугамаса нима қиламиз?..

Ҳ А З И Л

Севаман, жонимни бераман десам,
Бер дединг, кўксингни қил дединг майиб.
Кейин сукунатда турдингу бир дам,
Кўрқма, ҳазиллашдим, дединг жилмайиб.

Севгилим, севгида ҳазил йўқ, билсанг,

Садоқат йўлида бўлмайди юмор.
Ишқимни имтиҳон қилмоқчи бўлсанг,
Олдимга милёнта Азозил юбор.

Севсанг ҳазиллашма (ўтинчим бу ҳам),
Уни тушунмасдан қолади кимлар.
Ахир, Қатоғонлар ҳазили билан
Дорга осилган-ку Бобораҳимлар...

БАҒРИМГА СИҒМАДИНГ

Эринмай ширадай тўкилди сабр,
Сабримга қўшилиб тўкилди қоним.
Дунёнинг ўзидан кенг эди бағир,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Ёшимни тўкмадим, кўзга сиғдирдим,
Дардимни пинҳона бўзга сиғдирдим,
Дунёни бир оғиз сўзга сиғдирдим,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

На тоза ҳаволи эди бу дунё,
На дардга даволи эди бу дунё,
Андак муаммоли эди бу дунё,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Кимнинг байрами-ю, кимга мотамман,
Ким учун хасисман, кимга хотамман,
Бўшлиқни пайпаслаб юрган одамман,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Қайсарман, ҳеч кимдан қолишмас эдим,
Ҳатто Худо билан келишмас эдим,
Сени биров билан бўлишмас эдим,

Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Кўксимга оёқлар ботди – жим турдим,
Меҳр берганларим сотди – жим турдим,
Бегоналар ҳукмин айтди – жим турдим,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Меҳрини тугатди бор суйганларим,
Остимдан сирғалиб тушди эгарим,
Юрагимни юлиб олди жигарим,
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?

Мен-ку қисматимни илғаганим чин,
Кўз ёшимни тўкмай йиғлаганим чин,
Дунёнинг бағрига сиғмаганим чин...
Сен нега бағримга сиғмадинг, жоним?
15.08.2008

СИЗНИ СЕВИШ КЕРАК...

Эсимда лаҳзалик бахтиёр ҳаёт
Ва бизни бахтиёр қилолмаган қиш.
Барибир ўзимга пичирлайман бот:
“Сизни кутиш керак, кутиш ва кутиш!..”

Тутиб туrolмадик бахт келган маҳал,
Мумкинмиди уни бировга сўйлаш?
Энди ўша бахтни топишдан аввал
Сизни ўйлаш керак, ўйлаш ва ўйлаш...

Инсон ўз тақдирин ўзи бошқарар...
Бу ёлғон, ҳамманинг тақдири чалкаш.
Мени-ку тугатиб бўлди бошқалар,
Сизни асраш керак, асраш ва асраш...

Балки бисотимда қолмаган нажот,
Балки эришганим барчаси эриш.
Барибир ўзимга пичирлайман бот:
“Сизни севиш керак, севиш ва севиш!..”
14.09.2008

БИЗ БАХТЛИ БЎЛАМИЗ

Бир кун емирилар хиёнат тоғи,
Қайғунинг қасридан қолмайди нишон.
Муҳаббат меҳробга айланган чоғи,
Биз бахтли бўламиз, азизам, ишон!

Бир куни баҳордан энгилади куз,
Афсус бўлганига афсус ер афсус.
Ҳозир энг муҳими – кўзларингни суз...
Биз бахтли бўламиз, азизам, ишон!

Парво йўқ қисматнинг шўр хандасига,
Жон гарчи ҳаётнинг тиғ – рандасида.
Айланиб қоламиз эрк бандасига,
Биз бахтли бўламиз, азизам, ишон!

Очилгай бахт деган темир дарвоза,
Овозингдан қушлар олар андоза.
Шу митти севгимиз бўлиб овоза,
Биз бахтли бўламиз, азизам, ишон!
2002.

* * *

Бу дунё на бахт берди,
На сиҳат, на шон берди.
Олисларга термулиб,
Умидларим жон берди.

Номард чиқди тақдирим,
Тириклик ҳам дард бўлди.
Иккиланмай барига
Нуқта қўйиш шарт бўлди.

Ажабланманг дўл ёғса –
Нафасим тутун бўлар.
Минг-минглаб тириклардан
Ўлигим устун бўлар.

Жасадимга одамлар
Афсус билан қарашар,
Олдидан кўтарай деб
Тобутимни талашар.

Мен эса жим ётаман,
Хафа бўлиб ётаман.
Бу дунёнинг устидан
Кулиб-кулиб ётаман.

Қўрқманг, қайтиб чиқмайман
Тупроқ тўсса йўлларим.
Мозоримдан бўй чўзар
Муҳаббатнинг гуллари.

Минг йилдан сўнг ҳам туйғу
Уйғонар юрагида –
Қабримнинг чанги тегса

Қизларнинг этагига.

Ўзим кутиб чарчадим,
Куттирмайман Худони.
Иzza қилиб кетаман
Муҳаббатсиз дунёни.
21.08.2008

ТУШИМГА КИРИНГ

Азизим, соғинчдан адо бўлдик биз,
Азизим, бизни ҳам соғиниб туринг.
Хаттоки шуни ҳам уддаламайсиз,
Илтимос, ҳар кеча тушимга кириг.

Дуч келсак қарамай ўтинг, майлига,
Кун бўйи интизор этинг, майлига,
Тонг отмай тушимдан кетинг, майлига,
Илтимос, ҳар кеча тушимга кириг.

Биз тунлар тўшига бош қўйиб ётдик,
Бошимиз остига тош қўйиб ётдик,
Кўзни чиқариш-чун қош қўйиб ётдик,
Илтимос, ҳар кеча тушимга кириг.

Шу кеча-кундузда ғамим сиз, ахир,
Энг ширин, энг аччиқ дамим сиз, ахир,
Бири кам дунёда камим сиз, ахир,
Илтимос, ҳар кеча тушимга кириг.

Мени-ку айланиб ўтаётир бахт,
Йўлига кўз тикиб ётаман карахт.
Илтимос, эртага тўхтамасин вақт,

Илтимос, шу кеча тушимга киринг.

* * *

Димоғимга ногоҳ урилар бир ис,
Изтироблар отлиқ, меҳр пиёда.
Ўзимдай ўзидан бешиб бўлган ҳис,
Юр, бизга нима бор ёлғон дунёда?!

Кўзларимда қотар эрмаган ғам,
Юрагимга ботар армоннинг тиши.
Муҳаббат, кўзи кўр, кўнгли ожизам,
Сен кимдан ўргандинг алла айтишни!

Дунё - минг ямоқли тўн кийган отам,
Қалбининг ямоғи тўндан зиёда.
Жонгинам, кучоғи жаннат бўлса ҳам,
Юр, бизга нима бор ёлғон дунёда?!

КЕРАК БЎЛАМАН

Бугун кечагидан чиройли бирам,
Ўзимдан ўзим завқ-шавққа тўламан.
Сен ахир юлдузсан, кўрқмагин, эркам,
Бағримга кел, сенга фалак бўламан.

Кўздан қош чиройли, қошдан қароғинг,
Мендан-ку бахтиёр ҳатто тароғинг,
Зерикиб қолмасин бирон бармоғинг,
Ўзимга чўзавер, эрмак бўламан.

Ечолмай муҳаббат тугган тугунни,
Ҳиссиз деб ўйлама мен бағри хунни,
Афсонага айлантириб бугунни,

Ҳаммани йиғлатган эртак бўламан.

Сен бошқа қизларга ўхшама, жоним,
Жони азизга жон тўшама, жоним,
Фақат бугунни деб яшама, жоним,
Эртага мен сенга керак бўламан.

30.04.2008

* * *

Мен инсон эмасман...

Мен тушман - тушингга киролмаган туш,
Нурдан бино бўлган ёт вужудингни
Ўйингда бир лаҳза истаган оғуш.

Мен инсон эмасман...

Хаёлман - армондан туғилган хаёл,
Ҳижронга бўсалар садақа қилиб,
Гумоннинг кунжида бўғилган хаёл.

Мен инсон эмасман...

Қояман - қирраси ёргувчи тошни.
Осмон илоҳлари кўра олмайди
Кўзим кўлмагида асраган ёшни.

Мен инсон эмасман...

* * *

Метро.

Қолдик ернинг остида,
Йиғлатади қадам товушинг.
Атроф шовқин,
Атроф осуда,
Сўзлашмоққа йўқмиди хушинг.

Кетаяпсан...
Бош ҳамон эгик,
Кетаяпсан севги қасдида.
Ер устида бахтиёр эдик,
Бахт йўқ экан ернинг остида.

НАФРАТИМ ЙЎҚДИР

Мени алқаш, мени мақташ бемаъни,
Бир боғлам похолча савлатим йўқдир.
Жўраларим тўра, ғанимим ғани,
Юрагимдан бошқа давлатим йўқдир.

Йиғлайман, жонимга қадалган тароқ,
Илғайман – қонимга бўялган пичоқ.
Бармоғи оловдан оташ қизалоқ,
Соғинишдан бўлак ҳасратим йўқдир.

Қалбимга қувончлар келади малол,
Муҳаббат юракдан ёнганга ҳалол.
Сўнган севги учун айбдорми аёл,
Қизларжон, сизга ҳеч нафратим йўқдир.

Хаёлимдан ҳатто зерикади тун,
Ёшимдан ёстиққа сачрайди учқун.
Манглайимга бир сўз ёзилган: мажнун,
Шу битикдан ўзга дастхатим йўқдир.

Муҳаббат... муҳаббат бўғзимдан тутиб,
Қийнар мотамимда мадҳия айтиб.
Энди ўз дунёмга кетаман қайтиб,
Менинг бу дунёга рағбатим йўқдир.

СИЗГА ҚАЙТАМАН

Бўғзимга тиқилиб келаётир жон,
Сизга айтолмасам, кимга айтаман?
Қисматим ўзимга бўлмоқда аён:
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Кўнглим қаро қилди кўнгли қаролар,
Жабридан кўксимга тошди яролар,
Энди вужуд аро бир ҳис аролар,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Суймаслар қарғади, унга беландим,
Қузғунлар учради, тинмай таландим,
Дардимга шифо деб кўкка эландим,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Фалақдан фармони холис истадим,
Заминга холис бир ворис истадим,
Дилларни боғловчи бир ҳис истадим,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Юрсак, йўлимизда ҳамдамимиз йўқ,
Борсак, кутадиған одамимиз йўқ,
Лек бизнинг ҳеч кимга аламимиз йўқ,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Сиздан кетган куним қаро кун эди,
Гумон тузоғига дил тутқун эди,
Асли тириклигим сиз учун эди,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.

Кўнгил нимагадир бўлди умидвор,

Умид қилишидан балки умид бор.
Сиз барин унута оласизми, ёр,
Мен барин унутиб, сизга қайтаман.
10.11.2007

СИЗ УЧУН ЯШАШИМ КЕРАК

Тобора дунёмиз тортаётир тор,
Тобора зинадан тушмоқда юрак.
Ажал остонамга келса ҳам минг бор,
Барибир сиз учун яшашим керак.

Бағримни ўйдилар, исмингиз қолди,
Димоғим куйдирган исингиз қолди,
Юрагим юзида изингиз қолди,
Барибир сиз учун яшашим керак.

Ўзимга яшашни ўргатаман мен,
Кўзимга кўнглимни кўрсатаман мен,
Ҳар кун қон босимим ўлчатаман мен,
Барибир сиз учун яшашим керак.

Гарчи тўхтамайди бу дилнинг зори,
Менинг фойдамгамас дунёнинг кори.
Чўнтагимда турар уч-тўрт хил дори,
Барибир сиз учун яшашим керак.

Ҳар кун қиёфамда ҳар турли одам,
Ҳар куни бўғзимда ҳар турли қасам.
Сиз деб ўлишимга арзисангиз ҳам,
Барибир сиз учун яшашим керак.

Қ Ў Р Қ У В

Мен кўрқаман одам бўлишдан...
Ахир, бўлиб қоламан ўсал –
Пайти келиб бирорта махлуқ
Мендан фарқинг не деб сўраса.

Мен кўрқаман ошиқ бўлишдан...
Ё дийдору ё висол куни
Ёрим менга вафо қил, деса,
Қайси гўрдан топаман уни!

Мен кўрқаман ота бўлишдан...
Болам тунлар кулоқни еса;
Унга қандай жавоб қиламан
Алпомишни топиб бер деса...

* * *

Мен сени соғинмай яшамоқ учун
Аввало кўксимни ёришим керак.
Кейин юрагимни суғуриб бутун,
Тупроқ ва сув қўшиб қоришим керак.

Сўнгра ясаб лойдан ўзимча буюм,
Термулиб яшасам бўлар кўзага.
Ўшанда танимай қолишим мумкин
Ўлган юрак учун келсанг азага.

ФАҚАТ СЕН ЙИҒЛАТМА

Бўғзимдан отилмай қолганда уним,
Оҳ урдим, оҳимдан эриб кетди шам.
Кўзимнинг ёшини яширган куним

Фақат сен йиғлатма мени, азизам!

Майли, дард тўкилган қоғоз йиғлатсин,
Кўнглимдай кесилган пиёз йиғлатсин,
Ғанимлар йиғлатсин, бир оз йиғлатсин,
Фақат сен йиғлатма мени, азизам!

Асли азобларга қарам одамман,
Дунёда дунёдек биркам одамман,
Бироқ борлигиндан хуррам одамман,
Фақат сен йиғлатма мени, азизам!

Кўксимга ханжарлар ботсин – куламан,
Яқинларим арзон сотсин – куламан,
Юсуфдек чоғга ҳам отсин – куламан,
Фақат сен йиғлатма мени, азизам!

Тириклик толдирди озурда жонни,
Чарчадим ахтариб бир мард инсонни.
Йиғлатиб яшайман энди ОСМОНни,
Фақат сен йиғлатма мени, азизам!
15.09.2008

СЕВГАНИНГНИ БИЛМАЙ ҚОЛАСАН

Иқрорман, ҳозирча ёмон боламан,
Қаршимда ҳамиша ўйга толасан.
Мен ҳали шунчалар яхши бўламан,
Қандай севганингни билмай қоласан.

Севги бир ўткинчи ҳою ҳавас деб,
Унутиш ҳам осон, у бир нафас деб,
Сизни севиш ўзи мумкин эмас, деб,

Қандай севганингни билмай қоласан.

Қалбингда бир туйғу ин қуриб бошлар,
Оёғинг мен томон йўл буриб бошлар,
Кўргандан юрагинг тез уриб бошлар,
Қандай севганингни билмай қоласан.

“Мен сизни...” тилингни тишлаб қоласан,
“Кетинг” деб қўлимдан ушлаб қоласан,
Кетсам гар кўксингга муштлаб қоласан,
Қандай севганингни билмай қоласан.

Мен эса сир ошкор этмайман сенга,
Ҳайдама, кетсам гар қайтмайман сенга,
Қандай севилишни айтмайман сенга,
Қандай севганингни билмай қоласан.
11.05.2008.

* * *

Енголмас теварак сукунат ишин,
Маҳзун дарахтларнинг шохида ҳасрат.
Дайди булутларга қўйганча бошин,
Ҳамон мудрамоқда телба табиат.

Дунёнинг бўйнига олган юки зил,
Беаёв сочмоқда текин зарини.
Ахир, бу сирли ва бепарво фасл
Зериктирар севги фарзандларини.

Севгилим, бу боққа сен келгин фақат,
Умидим қолмади ўзга кишидан.
Не ажаб уйғониб кетса табиат
Узун кўйлагингнинг шитирлашидан...

* * *

Мен бугун дунёдан кечишим керак,
Ёки ниқобимни ечишим керак.
Ўрнимни белгилаб қўймаса ҳаёт,
Сенинг юрагингга кўчишим керак.

Мен бугун кўксимни ёришим керак,
Ё сенинг олдингга боришим керак.

Ҳайдама, кўзингни соғиниб келдим,
Соғиндим кўзингдай чиройли ҳисни.
Иккимизни ғамга қўмиб қўйган ким,
Ким ахир айириб ташлади бизни?

Ҳайдама, шу ерда бўлишим керак,
Ёки тонг отгунча ўлишим керак.

Давом этаверар менсиз ҳам ҳаёт,
Ҳиссизлар йўлида кетаверар тинч.
Фақат юрагингнинг тубида бот-бот
Қимирлаб кўяди қандайдир ўкинч.

Ўшанда мен сени кўришим керак,
Ё уйинг олдида юришим керак.

Дунё сукунатни тан олмаган зум,
Дунё муҳаббат-ла поклангани пайт,
Ҳеч бўлмаса менинг маънисиз умрим
Кўксингни титратиб қўймайдими, айт?!

Мен бугун барини англашим керак,
Ё фақат сени жим тинглашим керак.

14.10.2006

МЕТАМОРФОЗА

У алдайди ёлғон гапирмай,
Йиғламасдан кўз ёш тўкади,
Чорлайди-ю бир бор чақирмай,
Кейин мақтаганча сўкади.

Қ А Н И ?

Ўлик ҳислар жон сўрайди, Исо қани?
Қунимга бир шу ярайди – асо қани?

Минг ялиндим, чиқмади қиз эртақлардан,
Тоҳир бўлдим, менга лойиқ Зухро қани?

Тополмадим, кўндим охир имтиҳонга,
Минг йилда бир сандиқ топдим, дарё қани?

Яна минг йил ўтса умрим тўлқинларда,
Тасодифан йўлда учрар зебо қани?

Адо бўлди ярим кўнглим ёлғизликдан,
Қовурғам зир қақашар, Момо Ҳаво қани?

* * *

Хотирам саҳнидан ўчди-ю ўлан,
Кетдим – юрагингни айладим майиб.
Сен эса чиройли орзулар билан
Мен учун суратга тушдинг жилмайиб.

Шеърпараст дилимни шаробга сотдим,
Баҳорий кўнглимга тўкилмоқда қор.

Мен сени тушингга кириб уйғотдим,
Сен-чи, хаёлимдан ўтмадинг бир бор.

Фаришта қарғаган кунларга қолдим,
Беркилди беҳиштнинг ҳамма эшиги.
Сен ҳамон шу йўлда айлайсан одим,
Тилингда севгининг мангу қўшиғи.

Барибир тентак бахт боқмади қиё,
Даҳрий кечаларда узоқ йиғладинг.
Жо бўлди-ю сенинг кўксингга дунё,
Менинг юрагимга бир СЕН сиғмадинг.

* * *

Сокин оқшом шунчалар маҳзун,
Теваракдан чекинди фараҳ.
Ҳозир менинг юрагим учун
Бир қултум май бермоқчи қадаҳ.

Ёки ичиб мангу қутулмоқ,
Ёки сенсиз яшаш умрбод.
Ёки ишқ деб қурбон этилмоқ,
Ёки бошлаш севгисиз ҳаёт.

Гуноҳимнинг карвони узун,
Кечирмайди кечмишим Худо.
Ҳозир менинг ҳаётим учун
Бир қултум май бермоқчи дунё.

Ажабланма, севгилим, балки
Тақдиримиз гулларга ўхшаш.
Сен билмайсан, қанчалар завқли
Ўлим билан ўйнашиб яшаш!

СИЗ ЯХШИСИЗ...

Сочларингиз турналардай турланади,
Парвоз этай дейди тўғри юрак томон.
Кўзингизда ситоралар уйғонади,
Сиз яхшисиз, биздай ғариб ошиқ ёмон.

Кетиб қолган бўлсангиз-да ёнимиздан,
Биз-ку кечиб бўлдик тамом жонимиздан.
Кечмасангиз гар бир қошиқ қонимиздан,
Сиз яхшисиз, тўнкарилган қошиқ ёмон.

Кўргулик-да, ойни олиб беролмадик,
Юлдуздан тилла балдоқ сололмадик,
Кўксингиздан бир парча жой ололмадик,
Сиз яхшисиз, кўнгилдаги бўшлиқ ёмон.

Ҳисларимиз синдирса ҳам тарозини,
Юрак ютиб айтолмадик дил розини.
Биз шундайин муҳаббатнинг мулозими,
Сиз яхшисиз, севги деган бошлиқ ёмон.

Жилмайсангиз телба қалбда баҳор бўлди,
Боқмасангиз қалб қайғуга дучор бўлди.
Ҳадямизнинг бору йўғи ашъор бўлди,
Сиз яхшисиз, шу бемаъни кўшиқ ёмон.

* * *

Дард билан яшайди ҳар юрак,
Ғам билан ҳеч кўнгил тўлмайди.
Эҳтимол бозори бўлар, лек
Севгининг мозори бўлмайди.

Ярадор қалб яна нимпора,

Ожизсан хаёлга чўмишга.
Сўнг қабр қидириб овора
Ҳисларинг бекафан кўмишга.

Аланга олади бир учкун,
Беҳуда кўзингни ёшлайсан.
Севгининг мозори бўлиш-чун
Тупроққа айлана бошлайсан.

Б О К И Р А М

Нимага эришдим эртамни кутиб,
Йиртдилар ёқамни галма-гал тутиб,
Қанча яхшиларим бўлди унутиб,
Умрим маломатга кўмганлари дам,
Сен ҳам юз ўгирма мендан, бокирам.

Нетайин, сиғмадим бағирларига,
Нишон бўлиб юрдим қаҳрларига,
Ачинмадим елкам яғирларига,
Оғриқдан узилиб тушса ҳам елкам,
Сен ҳам юз ўгирма мендан, бокирам.

Ер юзидан иззат қидирганим йўқ,
Қорним тўқ бўлсин деб югурганим йўқ,
Дардимни ҳеч кимга билдирганим йўқ,
Беҳуда бўҳтонлар қилганда алам,
Сен ҳам юз ўгирма мендан, бокирам.

Қайга борай ахир, йўлим қолмади,
Гадодан уялдим – пулим қолмади,
Ҳижронингдан ўзга ўлим қолмади,
Ҳалокат бўлса-да ҳар битта қадам,

Сен ҳам юз ўғирма мендан, бокирам.

Ёлғизлик жонимга сингиб кетса ё,
Ғанимларим мени енгиб кетса ё,
Бир сўзим қалбингга тегиб кетса ё,
Ё меҳрим наздингда туюлганда кам,
Сен ҳам юз ўғирма мендан, бокирам.

Орзулар осмонга учиб кетсалар,
Одамлар ошимни ичиб кетсалар,
Дўстларим бутунлай кечиб кетсалар,
Ёнимда қолганда биргина онам,
Сен ҳам юз ўғирма мендан, бокирам.

Ишонма гар мени ўлган десалар,
Ё сенга севгиси сўнган десалар,
Энди усиз яшаб ўрган десалар,
Ҳаммани ранжитса ҳатто хотирам,
Сен-да юз ўғирма мендан, бокирам.

2006.

* * *

Нақадар фараҳбахш бу оний туйғу,
Осмон-ку меҳримдан пастлашиб кетган.
Дилимми йиғлаган, юрагингми у,
Исмингми бўғзимда иқилиб ётган?
Райҳонлар исини келтирмайди ел,
Айтилмайди энди севгидан қўшиқ.
Жонимни жонлиққа атаганман, кел,
Ўлсин ўртамизда абадий бўшлиқ.
Раво кўрармидим сенга ёмонлик,
Ахир, кетяпмиз-ку мангулик сари?!
Қалбимнинг тўрида туйғулар тирик,
Унсиз йиғлмоққа чорлайди бари.

Лабинг қирғоғида ҳаёт бор гўзал,
Ортингдан овора қиламан кўзни.
Вафодан қанотлар ясалган маҳал,
Айтаман Аршларга элтувчи СЎЗни...

МЕН ЎЛСАМ...

Мен ўлсам...
Одамдек ўлмайман:
Мен учиб кетаман қушга айланиб,
Дунёнинг энг гўзал, оппоқ қушига!..

Мен ўлсам...
Одамдек ўлмайман:
Охирги япроғи бўламан кузнинг,
Ҳеч ким пайқамайди узилганимни.

Мен ўлсам...
Одамдек ўлмайман:
Яшайман энг ширин тушга айланиб.
Хунук қизлар йиғлар...
Онамдан кейин...

Адбий-бадий нашр

Жўрабек РАМАЗОНОВ

Б У Г У Н

(шеърлар)

Муҳаррир: З.Омонова

Техник муҳаррир: Ч.Раҳмонов

Мусахҳиҳ: З.Очилова

ИБ 1201

Теришга 14.10.2008 йилда берилди. Босишга 10.11.2008 йилда рухсат этилди. Бичими 84x108 1/32. Шартли босма табағи 1,89. Шартли бўёқ – отт 1,59. Нашр босма табағи 1,50. 78-2008-шартнома. 3-буюртма. 2000 нусхада. Эркин нархда.

“Насаф” нашриёти.